

KOSTUREK (2) *sb m*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w -ek; tak też Cn).

sg N kosturek (1). ◇ L kosturku (1).

Sł stp brak, Cn s.v. kostur, Linde XVII w.

Dem. od „kostur”:

1. Od znac. ‘laska kościana lub drewniana’ (1) : [Chrystusa] ćieleśnie obecnym czynią/ ták w niebie iáko w piekle/ ták w kámieniu iáko w ćierniu/ ták w gomołce iáko w grochu/ ták w kobiałce iáko w łtodole/ ták w Miniłtrowym kołturku/ iáko w iego Miniłtrowney kądźieli. *ReszPrz* 86.

2. Od znac. ‘dróg, kij okuty żelazem lub zaostrzony’ (1) : Bucentrum – Kołturek ktorim popichaią wołow. *Calep* 141b.

Cf **KOSTUSZEK**

TZ